

Kammerstein (*se ozre, zgrabi Šaplo in ga vrže stražnikom v roke*): Kanalje, lakota občinska!

Staudach (*hektično*): Vežite jo! Usta ji zamašite!

Šapla (*se pobere, ko je padel*): Zares, mulierem fortiorum quis inveniet... (*Veselo, zapoje.*) So naša dekleta ko rožice, — ki se slane strupene boje. — Da fantič le malo zavriska, — že okna zastirat hite... (*Med pesmijo in hrupom so stražniki zmogli zbesnelo branjevko in jo potiskajo na levo proti vratom. V tem*)

Klasiber (*Semeniču, tiho, toplo*): Brat Jurij Gabrijel! Izrabi priliko! Beži!

Semenič (*zmaje z glavo*): Ne. Sodnik je dostojen!

Klasiber (*vsiljivo*): Spremisli! Causa criminalis! Vicedom te ne more ščititi! Izgini! Zakrivam te! (*Je stopil pred Semeniča, da bi ga prikril.*)

Semenič: Nočem! (*Ga odrine.*)

Klasiber: Zaradi matere, Jurij Gabrijel, zaradi deklice Katarine, ki te ljubi in se joče...

Semenič: Ljubim jo in smili se mi! (*Trpko.*) Ostanem! Sem plemič!

Kammerstein (*preden jo sunejo iz dvorane*): Kujon, klfar, vlačugar... Moja sodba...

Prefekt (*v trenutku tišine*): Jamčili ste za varstvo, gospod sodnik! Odhajam.

Staudach (*zmeden*): Prav! Pojdite! Vsi pojdite! To uro še bo Ljubljana mirna. Prisegel sem.

Prefekt: Ad majorem Dei... Njegova sveta volja se zgodi!

Klasiber (*obupno Semeniču*): Povej, kaj naj sporočim gospodični Medičevi? Videl je ne boš več!

Semenič (*vzhičeno*): Salve dulcis... Pozdravi jo! (*V hitri odločnosti.*) Čakaj! (*Stopi pred sodnika.*) Gospod, kaj pa bo z menoj?

Staudach (*še vedno zmedeno, nejevoljno, trpko*): S teboj? Nobilis! Oprostite! Constitutio Criminalis Carolina. Ccc... Rablju ste zapadli, kakor hitro bi izdahnil pomočnik.

Semenič (*omahne, trudno*): Brez priziva?

Staudach: Brez! Hie Laybach und Recht! (*Tišina. Boben od zunaj. Klic stotnika Güntherja, sodnikovemu kakor v porog.*)

Semenič (*zamišljeno*): Kaiser und Macht! (*Sodniku.*) Imam mater, ki moram še živeti za njo. Imam nevesto, ki je tepcu Lenartu ne prepustim. (*Slovesno.*) Apeliram vendar, po svoje, gospod sodnik, pri najvišjem sodniku svojem na zemlji! Nedolžen sem, oprostivte zahtevam! (*Plane na balkon.*) Gospod stotnik Günther! Evo me! Jurij Gabrijel Semenič in plemiški! Hie Kaiser und Macht! Vivat Leopoldus!

Glasi (*od zunaj*): Vivat! (*Boben, šum ljudi na desni.*)

Staudach (*očitno prevzet*): Človek, kaj si storil! Habeo usum! Misliš, da ne znam? Otel bi te bil!

Semenič: Hvala! Videl sem, da ste poštenjak. A sem plemič!

11. prizor:

Stotnik (*z vojaki z desne*): Kaiserliche.

Staudach (*bolestno, pokaže z roko nazaj*): Tu Staudach in pravica!

Tone Kralj, Herodijas

Stotnik: Tu moč! (*Se ogleda.*) Dovolite, gospoda! Viteški mladenič, ki je apeliral pri Njegovem Veličanstvu? (*Zagleda Semeniča.*) Čestitam, tovariš! Tu je milostni gospod cesar! (*Gre z vojaki proti Semeniču.*) Ščiti do zadnjega!

Klasiber (*trudno*): Brat Jurij Gabrijel! (*Ihteče.*) Ti pa si mi življenje otel! Ne ločim se od tebe! (*Cesarskemu.*) Tu! (*Stegne roke, kakor, da naj ga zvežejo.*) Vivat Leopoldus!

Vojaki: Vivat!

Šapla (*vzbujeno, trezno, dasi obešenjaški*): Šema mi je dejal, pa nisem. Tres faciunt collegium! Godčevski sem, ampak: ali me hočete? Vivat Leopoldus! Šema, Jurij, ampak tertius.

Vojaki: Vivat!

Staudach (*onemoglo*): Hie Staudach und Laybach und Recht! Ne dovolim! Mladeniči! Znoreli ste! Teleta!

Stražnik (*togo*): Hudičeva teleta, prav zares! (*Tolmeinerju.*) Ne, junci!

Stotnik (*dijakom*): Po trideset zlatov na roko in v dveh letih troje cesarskih stotnikov! (*Boben.*)

Tolmeiner (*se dvigne, spregovori*): Gospod sodnik! Prosim, da me odpustite iz službe! Grem za temi tremi. Mladi so in lepi. Meni je nekaj več let; mlad ne bom več, a bil bi rad spet kdaj lep. Grem se umivat. Gospodu Wachtmeistru Blažu me pa ne spominjajte v slabem. Tu Jurij Tolmeiner! Kaiser und Macht, Leopoldus!

Vojaki: Vivat! (*Boben. Nato grobna tišina. Trd, nagel korak z desne od zunaj.*)

12. prizor:

Stražnik (*jecljavi Jurij Turkovič, zasopel, prepadel*): Gggospod sssodnik! Rrrraport! V mestu je — kkkkuga...

Prefekt (*sklene roke*): Ad majorem Dei gloriam!

Zastor